

[Ebba Strange]

udenrigsministerembedet – vi er nogle, der ikke deler den tillid, men det er noget andet.

Men vi må alle sammen forvente af en sådan person, at vedkommende optræder strengt korrekt i sine udtalelser, og når udenrigsministeren bruger ordene »begrundet mistanke«, er vi nogle, der tager de ord alvorligt, ikke mindst måske vi, der er vant til at beskæftige os med retspolitik, og som ved, hvor alvorligt det er, at en person er udsat for en begrundet mistanke. Det er faktisk noget af det, der sætter politiet i gang og sætter folk i varetægtsfængsel, og jeg ved ikke hvad.

Derfor er det ikke en hr. hvem som helst, der har udtalt sig.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jo da, jeg forstår da udmærket forskellen på udtalelser, der falder fra et lands udenrigsminister eller enhver ansvarlig minister, og så udtalelser fra et folketingsmedlem. Al ære det! Men ministre er altså også af kød og blod, er heller ikke robotter, og det tror jeg man udmærket forstår. Det er klart, at det tillader ikke en minister at sige hvad som helst, men det har han altså heller ikke gjort, denne udenrigsminister.

Derfor tror jeg ikke, at der er nogen rimelighed i at begynde at tale om retspolitik, fordi ordet »mistanke« falder. Mistanke, det bruger man i daglig tale på dansk i udtryk som: Jeg har en mistanke om, at du egentlig tænker på det og det, osv. Udenrigsministeren har jo for øvrigt under den samme spørgetime dementeret, at han med dette udtryk havde noget i tanken eller i mistanken om, at der var strafbare forhold om landsskadelig virksomhed, så fortolkningstvilen her må helt klart komme udenrigsministeren til gode.

Jeg konstaterer med tilfredshed, at udenrigsministeren også efter denne debat hedder Uffe Ellemann-Jensen. Og jeg skal så i anledning af fru Ebba Stranges korte bemærkning minde om, at også medlemmer af et Folketing, og især disse, må undertrykke deres lyst til at hudflette den person, der ude omkring i verden er den, der hejser Dannebrog og taler på Danmarks vegne. Og det gør udenrigsministeren ubestridt. Og har man kritik af det, så er der, som det jo også er påpeget, mange steder at tale med ham om dette. Det var ikke godt for udenrigsministerens virke, som vi ønsker alt godt for, at

denne debat blev rejst på den måde, som sket er, og er fortsat her i dag.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Ministre er mennesker af kød og blod, og det skal de være, de er ikke robotter. Men ministre får sendt spørgsmålene over på forhånd, og vi skal oven i købet aflevere dem inden kl. 12.00 her fredag middag, og de skal først svare på dem om onsdagen. Så ministre har faktisk ret god tid til at overveje deres svar og gøre dem velovervejede og bruge ord, som er velovervejede.

Det har ministeren sandsynligvis gjort; andet vil jeg ikke tro. Og efter disse grundige overvejelser har ministeren så valgt at bruge udtrykket, ikke »mistanke« – hvis han kun havde brugt ordet »mistanke«, tror jeg ikke, der var kommet hele denne her historie ud af det – han har brugt udtrykket »begrundet mistanke«. Og så er vi ude i noget, som for os at se er meget alvorligt.

Glønborg (KRF):

Jeg takker Fremskridtspartiets ordfører for, at jeg fik lov til at komme først, så jeg kan nå et andet møde også.

I et demokrati skal der være vide grænser for, hvad der kan debatteres offentligt, også på det forsvars- og sikkerhedspolitiske område. Men der må nødvendigvis være grænser for åbenheden, selv om de kan være vanskelige at sætte. Men de skal sættes, ikke mindst når der er tale om informationer, som skønnes at være af vital betydning for landets sikkerhed.

Efter grundloven skal dette skøn udøves af regeringen i samråd med Folketinget, i Det Udenrigspolitiske Nævn. Det er en både fornuftig og nødvendig ordening, og den skal vi fastholde og respektere.

Den sag, som har givet anledning til de to forespørgsler, vi behandler i dag, har jo været drøftet indgående i Det Udenrigspolitiske Nævn. Efter Kristeligt Folkepartis opfattelse har regeringen givet nævnet alle relevante oplysninger. Vi er også meget tilfredse med, at regeringen er indforstået med at lade et særligt udvalg bestående af hr. Risgaard Knudsen og hr. Per Stig Møller gennemgå denne sags akter med henblik på afgivelse af en redegørelse til nævnets medlemmer.